

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.044/2022/3.

A Fővárosi Ítéltábla a személy3 ügyvéd (1145 Budapest, ingatlan címe) által képviselt felperes (1145 Budapest, ingatlan címe) felperesnek – a Dr. Kovács A. Tamás Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Kovács A. Tamás ügyvéd) által képviselt alperes (1145 Budapest, ingatlan címe) alperes ellen – személyes adatok védelméhez való jog megsértésének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. október 20. napján kelt 27.P.20.525/2021/15. számú ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesi társasházban lévő II. emeleti 10. és 11. szám alatti lakás a felperes, míg a II. emelet 12. szám alatti lakás a felperes édesanyja, személy1 Ilona tulajdonát képezi. A 10. és 12. számú lakások vízőrával felszereltek, a 11. számú lakás vízőra nélküli.

[2] A társasház szervezeti és működési szabályzata (SzMSz) D) pontjának b) alpontja szerint amíg az öröklakásokban nincs mellékvízmérő, a bekötési vízmérőn mért vízmennyiségről és csatornázási díjról szóló számla összegének megosztása a tulajdonostársak lakásában életvitelszerűen lakó személyek – üres lakás esetén 1 fő – és az összes lakásban életvitelszerűen lakó valamennyi személy számának arányában történik.

[3] A társasház közgyűlése 2019.01.17/5. számú határozatával egyhangúan elfogadta, hogy a 2018. január 1. és 2018. december 31. közötti időszakban a technikai vízdíjjal csökkentett közös víz-és csatornafogyasztás összegét a hitelesített vízórával nem rendelkező lakásokra – köztük a II. emelet 11. számú lakásra – terheli az érintett ingatlanokban életvitelszerűen élő lakók száma szerint szétbontva. A határozat szerint a jegyzőkönyv átvételétől számított 5 napon belül az „érintett lakások” kötelesek megküldeni az életvitelszerűen bentlakók számára vonatkozó nyilatkozatot és amennyiben ez elmarad, az adott ingatlan esetében 4 fő kerül bentlakóként elszámolásra.

[4] A felperes és édesanyja nem nyilatkozott, így a vízórával ellátott 10. és 12. számú lakások esetében az életvitelszerűen bentlakók számára vonatkozó társasházi kimutatás rovatai üresen maradtak. Nyilatkozat hiányában a 11. számú, vízóra nélküli lakásra vonatkozóan a közös képviselő négy lakóval számolt.

[5] A felperes első alkalommal 2020. február 25-én e-mailben jelentette be, hogy a II. emelet 11. szám alatti lakásban 2018. január 1. óta lakik életvitelszerűen egyedül. Kérte a nyilvántartás e vonatkozásban történő javítását. Kérését 2020. március 9. napján megismételte, e vonatkozásban alperesi válasz nem áll rendelkezésre.

[6] A 2020. november 2. napját megelőzően az alperesi társasház közös képviselőjét az cég1 Kft. látta el, azt követően személy2 egyéni vállalkozó.

[7] A felperes 2021. február 4. napján az új közös képviselővel közölte, hogy a 10. számú lakásban édesanyja 2016. óta, a pert megelőző eljárásban és a perben képviselőjét ellátó édesapja pedig 1970 óta bejelentett lakó. Kérte e lakás két lakójának nyilvántartásba vételét, visszamenőleg akként helyesbítve a nyilvántartást, hogy az alperes a „nulla” bentlakót törölje. A közös képviselő 2021. február 5-én e-mailben jelezte, hogy elfogadta a bejelentést, rögzítve, hogy a II. emelet 10. szám alatti lakásnak személy1 2016. július 7. óta, személy3 pedig 1970. április 23. óta bejelentett és életvitelszerű lakója. Közölte, hogy a helyesbítés érdekében intézkedik a könyvelőnél, s amennyiben az átvezetés megtörténik és a január hónapot is lekönyvelik, folyószámla-egyenleget küld ellenőrzés végett. A felperesi jogi képviselő továbbra is aláírással és pecséttel ellátott, azaz hivatalos okirattal kérte a fentiek igazolását, a közös képviselő 2021. február 8-án e-mailben közölte, hogy az átvezetés igazolását aznap postázta lakcímkártyák alapján. A felperes 2021. február 9. napján e-mailben fordult a közös képviselőhöz, hogy a 10., 11. és 12. számú lakásokra jutó 2018., 2019. és 2020. évi közös költségek összegét és a nyilvántartott tartozásokat éves bontásban küldje meg részére, erre a közös képviselő 2021. február 24-i e-mailjében azt a választ adta, hogy a kérésnek nem tud mindenben eleget tenni, visszamenően nem nyúlhat bele a könyvelésbe, ehhez közgyűlési határozat szükséges éppúgy, mint az elmúlt évek újrakönyveltetéséhez. A felsorolt lakások vonatkozásában 2020. októbertől csatolta a módosított egyenlegeket és közölte az egyes lakások esetében fizetendő közös költség összegét is. Közölte továbbá, hogy lakónyilvántartást adatvédelmi okok miatt nem küldhet, a 2020. évi beszámolóhoz az előző közös képviselő csatolt elszámolást, ahol a tulajdonosok fel vannak tüntetve, változás nem történt.

[8] A felperes a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Társasházi tv.) 22. § (1) bekezdés d) pontjára és 22. § (5) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 14., 16., 17., 18. és 20. §-aira, valamint 23. § (5) bekezdésére, továbbá a GDPR 4. cikk 2. pontjára és 6. cikk (1) bekezdésére alapított keresetével kérte, hogy a bíróság

- állapítsa meg, hogy az alperes nem tett eleget a felperes 2021. február 5-én 17 óra 11 perckor és 2021. február 4-én 16 óra 21 perckor e-mailben elküldött adatkéréseinek, a II. emelet 10. számú alatti lakásban lakókról hivatalos, aláírással és pecséttel ellátott okiratot nem állított ki és nem küldött meg annak igazolására, hogy a lakónyilvántartásban alperes által ténylegesen megtörtént a felperes által kért adattörlés és helyesbítés, illetve a 2021. február 24-én 17 óra 42 perckor küldött e-mailjében a kérést megtagadta és a felperesi igényt azóta sem teljesítette (a továbbiakban 1. számú kereseti kérelem);
- kötelezze alperest, hogy a II. emelet 10. számú lakás lakónyilvántartását helyesbítse és két fő életvitelszerűen bentlakót tüntessen fel 2016. július 7-től a helyesbített lakónyilvántartásban (a továbbiakban 2. számú kereseti kérelem);
- kötelezze alperest, hogy a helyesbített adatokat tartalmazó lakónyilvántartást alperes adja ki és küldje meg a felperesi jogi képviselő e-mail címére (a továbbiakban 3. számú kereseti kérelem);
- töröltesse az alperes által a helyesbítésig nyilvántartott hamis adatokat, amelyek szerint nem két fő lakott a 2020. évi költségvetés elfogadásakor a II. emelet 10. szám alatti lakásban (a továbbiakban 4. számú kereseti kérelem);
- kötelezze alperest, hogy jelölje meg az alperes által kezelt és a 2020. évi költségvetés alapjául szolgáló, a II. emelet 10. szám alatti lakásban lakók számára vonatkozó adat forrását (a továbbiakban 5. számú kereseti kérelem);
- kötelezze arra alperest, hogy a felperest írásban tájékoztassa arról, hogy az „alperes helyett és nevében eljáró” könyvelő cég, amelyre alperes a 2021. február 5-én kelt levelében utalt, adatfeldolgozóként vagy adatkezelőként működik-e, adja meg az adatvédelmi tisztviselő nevét és elérhetőségeit, tájékoztassa a kezelt személyes adatok gyűjtésének forrásáról és az adatkezelés körülményeivel összefüggő minden további érdemi tényről (a továbbiakban 6. számú kereseti kérelem).

[9] A felperes hivatkozása szerint a Társasházi tv. 22. § (1) bekezdés d) pontja és az SzMSz erre feljogosító rendelkezése alapján az alperes jogosult a külön tulajdonban álló lakásokban lakók számára és közös költség tartozására vonatkozó adatokat, mint az Infotv. 3. § 2. pontja szerinti személyes adatokat kezelni. Az alperesi adatkezelés jogsértő, mivel az alperes a 10. számú lakás esetében nem tüntetett fel bentlakót, annak ellenére, hogy a lakásban már hosszabb ideje ketten élnek. Ennek igazolására eljuttatta a közös képviselőnek a lakcímkártyákat. Állította, hogy ő maga egész életében a II. emelet 11. szám alatti lakásban lakott, szülei pedig a 10. számú lakásban élnek a fentiekben írt időpontoktól kezdődően. Állította, hogy mivel a 10. számú lakás 2010. óta önálló mellékvízmérővel rendelkezik, a Társasházi tv. fent hivatkozott rendelkezése szerinti nyilvántartási és bejelentési kötelezettség ezen ingatlan tekintetében nem áll fenn. A Társasházi tv. 22. § (2) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy nincs törvényes alap a lakók személyes adatainak kezelésére. Így a felperes

által kért törlést az alperesnek végre kellett volna hajtania, tehát a 10. számú lakás lakóinak száma vonatkozásában adatkezelésre nem jogosult.

[10] A 11. számú, mellékvízmérővel nem rendelkező lakás vonatkozásában sérelmezte, hogy az alperes a 2019.01.17/5. számú közgyűlési határozat alapján abban 4 fő bentlakóval számolt, ez a létszám azonban csak feltételezett, az alperes nem képes bizonyítani, hogy a 10. számú lakásba bejelentett és ténylegesen ott lakó szülők a 11. számú lakásban élnek.

[11] Az alperes a kereset teljes elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Vitatta, hogy az 1. pont szerinti kereseti kérelemnek ne tett volna eleget, de nem vitatta, hogy 2016. július 7-től 2020. november 1-ig nem helyesbítette a lakónyilvántartást a 10. számú lakásban lakók tekintetében, és azt sem vitatta, hogy a helyesbített adatokat tartalmazó lakónyilvántartást elektronikusan nem adta ki a felperes részére, ugyanis azt postai úton megtette. Vitatta, hogy a megjelölt adatok törlése a jogszabályon alapuló adatkezelés ténye folytán lehetséges, továbbá azt is vitatta, hogy a 10. számú lakásban a lakók számára vonatkozó adatforrást ne jelölte volna meg. Vitatta továbbá, hogy a felperes a könyvelést ellátó cégről, az adatvédelmi tisztviselő kilétéről, elérhetőségéről, a személyes adatok gyűjtésének forrásáról és az adatkezelés körülményeivel összefüggő további érdemi tényekről korábban bármilyen tájékoztatást kért volna. Arra hivatkozott, hogy a perben a GDPR alkalmazandó, nem pedig az Infotv. Előbbinek 17. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján a törléshez való jog nem gyakorolható, mivel a személyes adatok kezelését az adatkezelőre alkalmazandó tagállami jog szerinti kötelezettség teljesítése érdekében írja elő a Társasházi tv. 22. § (1) bekezdés c) és d) pontja, valamint az SZMSZ E) pontja, mely a tulajdonostársak adatszolgáltatási kötelezettségéről, ezáltal az alperes által kötelezően kezelendő adatokról rendelkezik. Az E) pont teremti meg tehát a felperes bejelentési kötelezettségét, melynek korábban nem tett eleget, így az alperes nem vezethette pontosan a nyilvántartást, azt azonban helyesbítette, a helyesbítésről 2021. február 8-án e-mailben tájékoztatást adott, továbbá a 2021. november utáni időre vonatkozóan az átvezetés igazolását postázta is. Közölte, hogy a könyvelés nem módosítható visszamenőlegesen közgyűlési határozat nélkül és a teljes lakónyilvántartás kiadására a lakók személyes adatainak védelme érdekében nem kerülhetett sor. Ellenkérelmében közölte a könyvelő adatait, elérhetőségét és azt, hogy tőle kérhető további tájékoztatás. Az adatvédelmi tisztviselő kapcsán közölte, hogy az alperesi tevékenység nem tartozik a GDPR 37. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, így adatvédelmi tisztviselő kijelölése szükségtelen, azzal tehát nem rendelkezik.

[12] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és a felperest az alperes részére 140.000 forint perköltség kifizetésére kötelezte.

[13] Az Infotv. 14., 16., 18. és 20. §-a, 3. § 2. pontja, valamint a Társasházi tv. 22. § (1) bekezdése rendelkezéseit idézve kifejtette, hogy a 6. számú kereseti kérelemben foglalt adatok közlését a pert megelőzően a felperes nem kérte az alperestől és e vonatkozásban a felperes keresetét az alperes az ellenkérelemben teljesítette, továbbá azt is megállapította,

hogy az alperesi tevékenység nem tartozik a GDPR 37. cikk (1) bekezdése alá, így adatvédelmi tisztviselő kijelölésére nem került sor.

Idézte továbbá a Társasház Szervezeti és Működési Szabályzatának E) pontját, mely szerint a tulajdonostársak kötelesek a közös képviselőnek bejelenteni a külön tulajdonban álló, külön tulajdonban lakó személyek számát, annak változását és a külön tulajdonban lakók (bérbeadás esetén a bérlők) nevét, anyjuk nevét, születési évét és lakcímét. Rámutatott, hogy a felperes lakásaiban életvitelszerűen lakók száma önmagában nem személyes adat, attól válik azzá, hogy a felperessel egyéb személyes adatok révén kapcsolatba hozható. Kifejtette, hogy az Infotv. 18 és 20. §-ai nem alkalmasak a felek más természetű jogvitáinak rendezésére, a vitatott jogi helyzet abban áll, hogy 2020. november 2. előtt a felperes, illetve a szülei vízóra a nélküli 11. szám alatti, vagy a vízórával rendelkező 10. szám alatti lakásban laktak-e, valamint, hogy melyik lakásban hányan laktak életvitelszerűen. Az adattörlés vagy -helyesbítés iránti per ennek eldöntésére nem szolgálhat, mivel az kihatással lehet a tulajdonostársak közötti közös költséget érintő elszámolási vitára.

A pernyertes alperes perköltségét áfa-mentesen az utolsó tárgyaláson felszámított összeggel egyezően állapította meg.

[14] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, a Pp. 369. § (1) és (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte és azt, hogy az Infotv. 16. §-a alapján az alperes adja meg a kötelező előzetes tájékoztatást, továbbá a lakónyilvántartásban szereplő, a felperes által megjelölt adatot helyesbítse. A másodfokú eljárásban tárgyalás tartását kérte.

[15] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a kereset hiánypótlása során pontosított 6. pont szerinti azon kereseti kérelmet, hogy „továbbá az Infotv. 16. § (1) bekezdés b) pontja alapján adja meg az adatvédelmi tisztviselő nevét és elérhetőségeit, a 16. § (2) bekezdés d) pontja alapján tájékoztassa a kezelt személyes adatok gyűjtésének forrásáról és az e) pontja alapján az adatkezelés körülményeivel összefüggő minden további érdemi tényről”. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróságnak észlelnie kellett volna az előzetes tájékoztatás hiányát és köteles lett volna azt megállapítani, valamint az alperest az Infotv. 16. §-a szerint annak teljesítésére kötelezni. E vonatkozásban a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése szerint az ítélet indokolását hiányosnak is tartotta. Ismételten kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Infotv. 16. §-a szerinti előzetes tájékoztatáshoz való jogát.

[16] Csatolta az elsőfokú ítélet hozatalát követően, 2021. október 29. napján kibocsátott és 2021. november 26-án jogerőre emelkedett 35.P.21.846/2021/3. számú bírósági meghagyást, mely szerint a bíróság megállapította „az alperes jogsértését azáltal, hogy az alperes adatkezelési előzetes tájékoztatást a felperes számára nem adta meg”, továbbá kötelezte az alperest, hogy „az adatkezelési előzetes tájékoztatást 2011. évi CXXII. törvény 16. §-a szerinti tartalommal a felperesnek adja meg akként, hogy azt írásban a felperes rendelkezésére bocsátja”. A bírósági meghagyás alapján a felperes azt állította, hogy őt, mint a 11. szám alatti lakásának tulajdonosát a jogerős határozat szerint megilleti az a jog, amitől őt a 10. szám alatti lakás vonatkozásában az elsőfokú bíróság megfosztotta.

[17] Sérlemelte az elsőfokú ítélet indokolása [32] pontjában rögzített ténymegállapítást, miszerint a felperes a pert megelőzően nem kért az Infotv. 16. §-a szerinti előzetes tájékoztatást az alperestől. E vonatkozásban kifejtette, hogy az érintett felhívása, érdeklődése vagy előzetes kérése nélkül megilleti a felperest az előzetes tájékoztatáshoz való jog. Az Infotv. 16. § (2) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság döntése nyomán sem tudhatja meg, hogy milyen forrásokból származik az alperes által kezelt adatok sora, hiszen, amennyiben azok bármelyike harmadik személytől ered, arról is tudnia kell a felperesnek. Értelmezése szerint, ha az adatkezelés megkezdése előtt kell a tájékoztatást megadni, akkor olyan helyzetben kell arra sort keríteni, mikor az érintettnek – adott esetben a felperesnek – még nem volt lehetősége arra sem, hogy érdemben tájékoztatást kérjen. ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság ítélete kapcsán sérlemelte, hogy nem folytatott le bizonyítási eljárást és nem értékelte, hogy az alperesnek nincs és nem is volt soha adatkezelési szabályzata.

[18] Kiemelte, hogy az elsőfokú ítéletnek ki kellett volna terjednie annak értékelésére, hogy az alperes érdemi ellenkérelmében először adatkezelőnek minősítette a könyvelőt, majd egy későbbi, a felperesi jogi képviselőnek írt levélben, mely nem felel meg az Infotv. 17. §-a szerinti tartalmi előírásoknak, már adatfeldolgozónak nevezte. Hivatkozása szerint az alperes félrevezette a bíróságot és a felperest is, így eljárása a Pp. 4. §-ának nem felel meg, azonban ezt az elsőfokú bíróság is elmulasztotta észlelni. Ha a könyvelő ugyanis nem adatkezelő, akkor az a hártó álláspont, mely szerint az alperesi adatkezelő a megbízásából eljáró nem-adatkezelőhöz irányítja a felperest kérdéseivel, nem foghat helyt. Hivatkozása szerint az ítélet az adatkezelő és adatfeldolgozó jogállását és jogait keveri, téveszti. Abban a tárgyban kellett volna dönteni, hogy az adatfeldolgozó ténylegesen adatkezelő-e.

[19] A keresethez kötöttség mellett hangsúlyozta, hogy „a felperes kereseti kérelme adat helyesbítésre is irányult, semmi másra”. Kiemelte, hogy nincs joga a bíróságnak ahhoz, hogy szabad belátása szerint, az általa alaptalanul összeszótt tényekhez kösse azt, ami a keresetben szerepel, ezáltal eloldja magát a keresetben foglalt igénytől. Ha tehát a felperes kereseti kérelme az volt, hogy a közokiratokkal is igazoltan a szülei által lakott 10. számú lakás vonatkozásában a tévesen nyilvántartott 0 személy lakhatását, mint adatot törölje, akkor ez volt a bíróság kötelezettsége. Az adatok helyesbítése alól bíróság felmentést nem adhat, különösen, ha az alperes nem tud beszámolni az Infotv. 18. § (2) bekezdése szerinti mentesülési okról. Értelmezése szerint az elsőfokú bíróság az adathelyesbítést önhatalmúlag tagolta a 2017. és 2019. közti időszakokra, s erre az időszakra nem, de 2020-tól már elfogadta az adatok helyesbítését, holott 2017-től az adatokban változás nem történt. Idézte az Infotv és a Társasházi tv. 22. § (1) bekezdését, melynek megfelelően a felperes bejelentette az előírt adatokat a 2017-2021. évekre, azonban az alperes a bejelentést 2017-re nem fogadta el és a saját maga által kreált adatokat kezeli, eltérően a felperes valós bejelentésétől, ezáltal hamis adatokat kezel. Az adathelyesbítés megtagadásának jogalapja nincs, a bíróság ítélete az Infotv. szabályait a felperes hátrányára súlyosan következetesen megsértette.

[20] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[21] A felperes fellebbezése nem alapos.

[22] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletben a megállapított tényállással és az ítéleti rendelkezéssel és annak jogi indokolásával is egyetértett, ezért azt helyes indokainál fogva hagyta helyben; csupán az ítélet indokolásának alátámasztása végett fejti ki az alábbiakat.

[23] Elöljáróban a fellebbezésben foglaltak nyomán előrebocsátja, hogy a tényállás megállapítása nem volt önkényes, az elsőfokú bíróság a felek előadásához és az anyagi jogszabályok releváns tényeihez igazodva, a Pp. 2. § (2) és 4. § (2) bekezdésének megfelelően járt el, s a 342. § (1) bekezdésében foglaltak szerint hozta meg ítéletét. A kérelemhez kötöttségből és a személyes adatok védelméhez fűződő alapjogból – a fellebbezés indokolásában foglaltakkal szemben – azonban nem következik, hogy a bíróság köteles az érintett bármely, személyes adat kezelésével kapcsolatos keresetnek helyt adni.

[24] A másodfokú bíróság rámutat, hogy míg az Infotv. 29-31. §-ai a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó igények vonatkozásában az adatkezelőtől történő adatigénylést a perindítás szükséges és elmaradhatatlan feltételévé téve szigorú eljárásrendet állítanak fel, addig a személyes adatok kezelésével kapcsolatosan az Infotv. 14-21. §-ai szerint az adatkezelővel szembeni eljárás, az adatkezeléssel kapcsolatos kérelmek pert megelőzően történő közlése nem feltétele sem a 22. § szerinti hatósághoz, sem a 23. § szerinti bírósághoz fordulásnak.

[25] Az Infotv. 5. § (1) bekezdése szerint személyes adat kezelhető, ha azt törvény rendeli el. A Társasházi tv. 22. § (1) bekezdés d) pontja alapján a tulajdonostárs a közös képviselőnek, vagy az IB elnöknek köteles bejelenteni a külön tulajdont bérlők, használók számát és személyes adatait, emellett a törvény felhatalmazása alapján az érvényességében és hatályosságában nem vitatott SzMSz E) pontja jelölte meg, hogy a külön tulajdonban lakó személyek számán felül annak változását, továbbá a bérlők nevét, anyja nevét, születési évét és lakcímét is közölniük kellett a tulajdonosoknak a közös képviselővel. Ezen adatok kezelése a GDPR rendelkezéseinek is megfelel, hiszen a 6. cikk (1) bekezdésében felsorolt feltételek egyikének teljesülése elegendő az adatkezelés jogszerűségéhez. A társasház alapítása a Társasházi tv. 5. § (2) bekezdése szerint a tulajdonosok akaratnyilatkozatával történik, mely egyúttal azt is jelenti, hogy az alapító(k), majd a külön tulajdont átruházással megszerzők nemcsak tulajdont és a közös tulajdonból őket megillető hányadot szereznek, hanem alávetik magukat a Társasházi tv., az alapító okirat, az SzMSz és a társasház közgyűlése által hozott határozatok rendelkezéseinek. Mindezek érvényessége, hatálya jelen pernek nem képezte tárgyát, az nem volt vitatott, ezért az ítéltábla mellőzte az SzMSz és a 2019.01.17/5. számú közgyűlési határozat törvényességi szempontból való vizsgálatát. Csupán rögzíti, hogy a közös képviselőnek az SzMSz B.) f., g. és j. alpontjaiban írt, a közös költség befizetésével és a hátralék nyilvántartásával kapcsolatos kötelezettségeinek teljesítéséhez az SzMSz E) pontjában és a Társasházi tv. 22. § (1) bekezdés b) és d) pontjában írt bejelentési kötelezettség

teljesítése elengedhetetlen; a tulajdonos és a külön tulajdont használó személyek neve és száma, valamint az ezekben beálló változás bejelentése kapcsán a felperes is elismerte, hogy bejelentési kötelezettsége volt. Az elsőfokú eljárás során ugyancsak nem merült fel a 2005. január 1. napjától hatályos Társasházi tv. 22. § (4) bekezdésében írt határidőre való hivatkozás, ezért az ítéltábla e vonatkozásban is mellőzi az elsőfokú ítélet felülvizsgálatát. A külön tulajdon tulajdonosának és használóinak adatai a perbeli esetben a felperes személyével, mint érintettel összefüggésbe hozható információk, így az Infotv. 3. § (1) bekezdés a) és 2. pontja szerint egyúttal a felperesnek is személyes adatai.

[26] Lényeges továbbá, hogy az Társasházi tv. és az SzMSz. hivatkozott rendelkezésein alapuló adatkezelés minden tulajdonosra, így a felperesre is kiterjed, attól függetlenül, hogy a lakást felszerelték-e mellékmérővel vagy sem. A közgyűlési határozat kizárólag a mellékmérővel nem rendelkező lakásokra vonatkozóan állapít meg bejelentési kötelezettséget és annak elmaradása esetére fikciót állít fel a vízhasználók számára vonatkozóan. A közgyűlési határozattal ugyancsak a tulajdonostársak közössége – köztük a felperes is – hozzájárulását adta az adatkezeléshez, sőt vállalt kötelezettséget a bejelentésre, így az adatkezelés e tekintetben ugyancsak megfeleltethető az Infotv. 5. § (1) bekezdésében és a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak.

[27] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben idézett jogszabályi hivatkozásokon kívül rámutat arra, hogy az Infotv. törvény 14. § a) pontja szerinti előzetes tájékoztódáshoz való jog részletes szabályait 16. §-ban fejt ki, eszerint a tájékoztatásnak az adatkezelési műveletek megkezdését megelőzően, vagy legkésőbb az első adatkezelési művelet megkezdését követően haladéktalanul kell megtörténnie. A felperesi adatbejelentés 2021. évben történt csak meg, így a felperesre – azaz a tulajdonát képező ingatlanokra – vonatkozóan a társasház nem kezelt adatot, a felperes pedig ismerte mind a jogszabályi rendelkezéseket, mind az SzMSz-t, mind a közgyűlési határozat rendelkezéseit, s utóbbiakat e vonatkozásban a társasház adatkezelésre vonatkozó előzetes tájékoztatásának lehet tekinteni. Csupán megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes előadásával ellentétben a társasház utóbb készített adatkezelési szabályzatot is, így annak hiányára is megalapozatlanul hivatkozott.

[28] A felperes a szüleire vonatkozó adatokat 2021. február 4. napján, saját magára vonatkozóan 2012. február 25. napján közölte, az ezt követő tájékoztódását, kérelmeit értelemszerűen nem lehet előzetes tájékoztodásnak tekinteni, hiszen az alperes attól a pillanattól vált adatkezelővé, hogy a felperes az adatokat közölte. A közgyűlési határozat fikcióján alapuló adatkezelés a felperes jogait nem sérti, hiszen a felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy a reá vonatkozó adatkezelés hiányának oka saját mulasztása, következménye pedig az elfogadottan fiktív adatokon alapuló számlázás. Az adatkezelői minőség ezen túl független attól, hogy a nyilvántartásban is megtörténik-e az adatok átvezetése, az csupán egy további adatkezelési műveletnek tekintendő.

[29] Mindezek mellett azonban nem volt akadálya annak, hogy a felperes az Infotv. 23. § (5) bekezdése szerinti keresettel forduljon a bírósághoz jogai érvényesítése végett. Az adatkezeléssel kapcsolatos kérelmeket el kell határolni az adatkezelés tartalmának felperesi

meghatározásától, ugyanis a perben a felperes nem az adatbejelentésnek időpontjától kezdődően kérte az alperes nyilvántartásának tartalmi módosítását, hanem visszamenőleges hatállyal, egy általa meghatározott időponttól kezdődően, s ezzel kívánta mulasztása jogkövetkezményeit elkerülni a mellékmérővel nem rendelkező lakás vonatkozásában. A felperes mulasztásán alapuló adatkezelési hiányosságok azonban nem esnek az alperes terhére, nem teszik korábbi, fikción alapuló adatkezelését jogellenessé, mert a társasháznak csak tulajdonosi bejelentéstől függően van adatkezelési kötelezettsége, ezen adatokat „hivatalból” beszerezni nincs lehetősége. Az elsőfokú bíróság ítéletének [39] pontjában foglalt indok tehát a kereseti kérelem minden pontjára vonatkozóan irányadó és helytálló, ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Ítéltábla csupán rámutat az alábbiakra.

[30] Az 1. pont szerinti kereseti kérelmet a társasház közös képviselője a reá háruló törvényi kötelezettség körében teljesítette, ugyanis az adatbejelentést befogadta, nyilvántartásaiban átvezette, tehát az adatkezelést felperesi bejelentésnek megfelelően módosította. Nem áll fenn azonban az Infotv. szerint olyan kötelezettsége az adatkezelőnek, hogy aláírással és pecséttel ellátott okiratot állítson ki annak igazolására, hogy a lakónyilvántartásban, vagy bármely nyilvántartásában ténylegesen megtörtént az adattörlés, illetve -helyesbítés, ezért a felperes által megjelölt jogszabályok alapján ilyen kötelezettsége az alperesnek nincs.

Emellett az Infotv. 23. § (5) bekezdése alapján a felperes csak a jogsértés tényének megállapítása iránt terjeszthet elő keresetet, egyéb megállapítási keresete a Pp. 172. § (3) bekezdésében írt feltételek hiányában pedig nem alapos.

A 2. pont szerinti helyesbítést ugyancsak teljesítette az alperes, a teljesítés a bejelentés időpontjával megfelel az Infotv. hivatkozott rendelkezéseinek. E helyütt ismét lényeges kiemelni, hogy jelen perben nem vizsgálható, hogy a visszamenőleges időponttal való helyesbítésnek tartalmi szempontból van-e helye, az Infotv. és a GDPR az adatkezelés megkezdésétől, fennálló adatkezeléssel kapcsolatos kötelezettségeket szabályozza, amely adatot pedig nem jelentettek be, annak a bejelentést megelőző kezelése fogalmilag kizárt. A perbeli esetben a fikción alapuló adatkezelés a felperesi mulasztás következménye, így ezen adat kezelésének jogszerűsége nem vitatható.

A 3. pont a helyesbített adatokat tartalmazó lakónyilvántartás kiadására irányult, melyet az alperes a további tulajdonosok és lakók jogaira tekintettel helytállóan tagadott meg, a felperes ugyanis kizárólag az ő tulajdonát képező ingatlanok, tehát a 10. és 12. számú lakás vonatkozásában jogosult a nyilvántartás adatait megismerni.

A 4. pont tekintetében ugyancsak helyes a kereset elutasítása, hiszen az alperes nem „hamis” adatokat, hanem a felperes mulasztása folytán a közgyűlés határozatának megfelelően kezelte a 10. számú lakásra vonatkozó adatokat.

A 4. ponttal összefügg az 5. pontban foglalt kereseti kérelem megalapozatlansága is, hiszen a csatolt táblázat szerint a 10. számú lakás lakóinak számára vonatkozóan a táblázatban nem került adat feltüntetésre, nem létező adatnak pedig forrása sem lehet.

[31] A másodfokú bíróság nem értett egyet a felperessel tekintetben, hogy az elsőfokú ítélet a kereseti kérelem 6. pontja vonatkozásában a kereset tényállásbeli rögzítése hiányos, csupán az e tárgyban hozott döntés helyes jogi indokolása kapcsán mutat rá az alábbiakra. A 6. számú kereseti kérelem ugyancsak teljesítésre került, hiszen az alperes a könyvelő kért adatait megadta, tájékoztatást adott az adatvédelmi tisztviselő alkalmazásának

szükségtelenségéről, az adatkezelés körülményeivel összefüggő „minden további érdemi tény” kapcsán pedig a felperes nem határozta meg, mit tekint „további érdemi tényeknek”. Az Infotv. rendelkezései alapján nem kötelezhető az alperes mint adatkezelő arra, hogy a könyvelő kapcsán jogi állásfoglalást alkosson és tájékoztatást adjon arról, hogy a könyvelő adatkezelő vagy adatfeldolgozó. A másodfokú bíróság az ellenkérelemben, majd a per folyamán adott tájékoztatás mellett is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a könyvelő a társasház által kezelt adatok vonatkozásában bizonyosan végez adatfeldolgozói tevékenységet, továbbá mivel megbízása a 2021. augusztus 24-i felperesi e-mail szerint a társasháztól származik, nem kizárt, hogy önállóan végez egyes adatkezelésnek tekinthető műveleteket is; ez azonban nem teszi az alperes által adott tájékoztatást hiányossá vagy meg nem történtté. Ezen utolsó kérdést a felperes a perindítás előtt nem intézte az alpereshez, így azzal csupán a perben szembesülhetett, így legkorábban arra az ellenkérelemben adhatott arra választ, minthogy azt meg is tette. Így e vonatkozásban az alperes a perre okot nem adott, további kérelmek pedig már a pert megelőzően teljesítést nyertek abban a körben, amelyben a jogszabályok arra az alperest kötelezik.

[32] A felperes által csatolt, jogerős bírósági meghagyás figyelembevételét a Pp. 373. § (2) bekezdése lehetővé teszi, azonban amellet, hogy a bírósági meghagyás hatálya az ítéletével azonos, abból nem tűnik ki, hogy az a 11. számú lakásra vonatkozik, az sem, hogy az alperesnek mely jogai szenvedtek sérelmet, és azt sem, hogy az alperes milyen tartalmú előzetes tájékoztatást nem teljesített a felperes felé, így a bírósági meghagyásban foglaltakat nem lehet az elsőfokú ítélettel szembeni jogi álláspont alátámasztására okszerűen felhasználni. Nincs szó tehát harmadik személyektől származó adatok kezeléséről sem, a felperesi bejelentést megelőző alperesi adatkezelés kizárólag a bejelentés hiányán, valamint az SzMSz és a közgyűlés hivatkozott határozatán alapult.

[33] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, határozatát a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint tárgyaláson hozta meg.

[34] Az alperes az elsőfokú eljárásban csatolta jogi képviselője megbízási szerződését, mely szerint óradíja 30.000 forint + áfa, majd az elsőfokú tárgyalás berekesztése előtt 140.000 forint áfa-mentes ügyvédi munkadíjat számított fel. A másodfokú eljárásban a fellebbezés eredménytelensége miatt 100%-ban pernyertes lett, azonban mivel korábbi előadásai nem feleltethetők meg a Pp. 81. § szerinti, a másodfokú eljárásra vonatkozó perköltség-felszámítás feltételeinek, továbbá a másodfokú eljárásban semmilyen nyilatkozatot nem tett és tevékenységet sem fejtett ki, a másodfokú bíróság mellőzte a felperes alperesi perköltségben való marasztalását.

[35] Az illeték tárgyában való rendelkezés az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján fennálló tárgyi illetékmentes okán szükségtelen.

Budapest, 2022. március 31.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró